

1990 மார்ச் 20]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

விவசாயிகளுடைய கடன்கள் குறித்து மாநிலங்களும் பின்பற்றும் என்பதற்கு உறுப்பினர் உறுப்பினர் விரைவாக அவர்கள் இங்கே எழுப்பி இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு நிதி நிலை அறிக்கையில் 10,000 ரூபாய் வரையில் கடன்களை ரத்துச் செய்வதற்கு தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள், அவற்றில் பெற்ற கடன்கள், அதற்கு ஈடுசெய்யக்கூடிய நிலை என்ற அளவில்தான் அறிக்கை வந்திருக்கிறது. கூட்டுறவுக் கடன்களைப் பற்றி அந்த அறிக்கையில் குறிப்பு எதுவும் இல்லை. ஒருவேளை மாநில அரசுகள் அப்படிப்பட்ட கடன் நிவாரண உதவிகளைச் செய்ய முன்வருமானால் அதற்கு உதவிடத் தயாராக இருப்பதாகவும் மத்திய அரசு நிதிநிலை அறிக்கை குறிப்பிடுகிறது. அதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் இங்கே கூட்டிக்காட்டினார். ஏற்கனவே இருந்த சங்கடம் என்னவென்றால் கூட்டுறவுக் கடன்களை ரத்துச் செய்கிற நேரத்தில் NABARD National Bank of Agricultural and Rural Development என்று சொல்லப்படுகிற நிறுவனம் அதனை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அப்படி ரத்துச் செய்வது மாநில அரசுகளின்பாடு, நாங்கள் அதற்கு உதவி செய்யமாட்டோம் என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லி வருகிறார்கள். கடந்த காலத்தில் கூட இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற போதும் சரி, அதற்கு முன்பு அ.இ.அ.தி.மு.க. ஆட்சியில் முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் பொறுப்பேற்றிருந்த போது கடன்களை ரத்துச் செய்வதோடு சரி இந்த “நபார்டு” நிறுவனம் அதற்குப் பெரும் மறுப்பைத் தெரிவித்து, அதன்காரணமாக பலமுறை “நபார்டு” நிறுவனத்தை இந்த அரசின் சார்பாக அதிகாரிகள் சென்று, அமைச்சர்கள் சென்று சந்திக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இன்னும் கூட ஒரு முடிவாகாத சிக்கலாக அது இருந்து வருகிறது. “நபார்டு” நிறுவனத்தால் இதுபோன்ற இடையூறுகள் ஏற்படாது என்ற உத்தரவாதத்தை மத்திய அரசு அளித்து, மாநிலத்தில் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கு மத்திய அரசு எந்த வகையில் உதவுகிறது என்று நிலைமைகள் எல்லாம் தெளிவாக்கப் பட்ட பிறகு இது குறித்து அரசு ஆவன செய்யும்.

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

உறுப்பினர் செல்வி ஜெயலலிதா அவர்களுக்கு மீனம்பாக்கம் அருகே ஏற்பட்ட விபத்தால் தமிழகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள நிலை குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ்.டி. உகம்சந்த் அவர்கள், “24-2-1990 அன்று அதிகாலை சுமார் 5-00 மணி அளவில் அ.இ.அ.தி.மு.க. பொதுச் செயலாளரும், சட்டமன்ற உறுப்பினருமான ஜெயலலிதா அவர்களுக்குச் சென்னை மீனம்பாக்கம் விமான நிலையம் அருகில் ஏற்பட்ட விபத்தின் காரணமாகத் தமிழகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள

[பேரவைத் தலைவர்]

[1990 மார்ச் 20]

நிலை குறித்துப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிய அனுமதி கேட்டு அறிவிப்புக் கொடுத்திருக்கிறார். இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து மிகச் சருக்கமாகக் கூறும்படி அவரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10-05 மணி

*திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 24-2-1990 அன்று அதிகாலையிலே, எங்களுடைய கட்சியினுடைய பொதுச்செயலாளர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் பாண்டிச்சேரி தேர்தல் பிரச்சாரத்தை முடித்துவிட்டு வருகின்ற சூழ்நிலையில், அன்றையதினம் திண்டிவனம் அருகில் இருந்து அவருடைய காரை ஒரு கருப்பு நிறக் கார்—ஓயர்லஸ் பொருத்திய அந்தக் காரானது, தொடர்ந்து பின்வந்த, அந்தச் சூழ்நிலையில், அவர்களுடைய காரை குறிபார்த்து, சென்னை மீனம்பாக்கம் விமான நிலையம் அருகிலே, ஒரு லாரி அதுவும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொடியினை வரைந்து இருக்கின்ற அந்த லாரியானது அந்தக் காரை குறிபார்த்து இரண்டு முறை மோதியிருக்கின்றது. அந்தக் கார் மோதிய பிறகு, அந்தக் காரானது இடது புறத்திலே திருப்பிவிடப்பட்டு, அந்த விபத்தை அவர்கள் மறைக்கின்ற அளவிற்கும் காரியங்கள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. நான் இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், அன்றைக்கு விபத்து நடந்த அந்தச் சூழ்நிலையை எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்திலே, தேர்தல் பிரச்சாரத்தை முடித்து விட்டு வருகின்ற புரட்சித்தலைவி அவர்களுடைய காரை, பின் தொடர்ந்து வந்த அந்தக் காரின் மூலமாக, அந்த ஓயர்லஸ் மூலமாக, இந்த நேரத்திலே அவர்கள் இந்த இடத்திலே வருகிறார்கள் என்று குறிப்போடு அது சொல்லியதன் காரணமாக விபத்து நடந்த இடத்திலிருந்து சுமார் 100 அடி தூரத்திலே நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட அந்த லாரியானது, திடீரென்று கிளம்பி, புரட்சித் தலைவி காருக்கு மிக நெருக்கமாக முன்னால் சென்ற அந்தக் காரைத் தாக்காமல், அந்தக் காருக்கு எந்தவிதமான விபத்தும் ஏற்படாத நிலையிலே, அவர்கள் குறிபார்த்து, இரண்டு முறை அந்தக் காரைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், அந்த லாரியினுடைய டிரைவரைப் பாதுகாக்கின்ற அளவிற்கு இன்றைக்கு சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. அவர்களைத் தப்பிவிக்கின்ற அளவிற்கும், அவர்கள் சரண் அடைகின்ற ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல், அங்கேயிருக்கின்ற பொதுமக்களை, அங்கே சென்று அந்தக் குடிசையிலே இருக்கின்ற மக்களைச் சந்தித்து எப்படி அந்த விபத்து நடந்தது என்று நாங்கள் விசாரணை செய்கின்ற நேரத்திலே, அங்கே போலீஸ் வேனானது

1990 மார்ச் 20]

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

நின்றனவென்று, அந்த மக்கள் எங்களை எல்லாம் சந்தித்து சொல்வதற்குக்கூட பயப்படுகின்ற ஒரு நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதிலேதான் பின்னணியே இருக்கிறது என்று இன்றைக்கு மக்கள் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இங்கே அமைச்சராக இருந்த ஒருவர் ஒரு அறிக்கையை விட்டு இருக்கிறார்கள். பல ஆயிரம் விபத்துக்களிலே இதுவும் ஒரு விபத்து என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு). I am not yielding (குறுக்கீடு). அமைச்சராக இருக்கின்ற ஒருவர்.... (குறுக்கீடு).

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, Point of order இதுபோல் தமிழ்நாட்டில் நடைபெறக்கூடிய விபத்துகளுக்கு இங்கே ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் எடுத்துக்கொள்வதற்கு நீங்கள் ஒத்துக்கொள்கிறீர்களா? ஏற்கெனவே வழக்கு நீதிமன்றத்திலே முடிவு அடைந்து, தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது என்ன இரண்டாவது நீதிமன்றமா? அப்படியானால், இங்கே வழங்குங்கள் நீதியை. நான் முன்பு இதைத்தான் சொன்னேன். நீங்கள் வேண்டாம் என்று சொன்னீர்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன் : சபாநாயகர் அவர்களே, சபாநாயகருடைய முடிவை, இங்கே அவருடைய தீர்ப்பையே எதிர்த்துப் பேசுவது போல முன்னாள் சபாநாயகர் அவர்கள் பேசுவது பொருத்தமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் "Point of order" தான் கேட்டார்கள். அதனால் ஒன்றும் தப்பு இல்லை. அது ஒன்றும் எதிர்ப்பு அல்ல. திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : அவர்கள் Point of order என்ற பெயராலே பேசுகிற ஒரு உறுப்பினரை இடைமறித்துப் பேசுவது, அதுவும் ஆளுங்கட்சிக்குச் சாதகமாகப் பேசினால், எதை வேண்டுமானால் அனுமதிக்கலாம் என்ற நிலை வரக்கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். நான் இப்போது உறுப்பினர் அவர்களைத் தொடர்ந்து பேச அனுமதித்து இருக்கிறேன். அவர்கள் "Point of order" என்று கேட்டதினாலே, அனுமதிக்கப்பட்டது. "Point of order" யார் கேட்டாலும், பேசுவதற்கு நாம் அனுமதிக்கிறோம், அதிலே ஒன்றும் தவறு இல்லை. நான் அதை ஏற்றுக்கொண்டேனா என்பதுதான் முக்கியம், திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுகிறார். (குறுக்கீடு) உட்காருங்கள்.

[1990 மார்ச் 20]

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே.. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவுசெய்து திரு.பி.எச். பாண்டியன் அவர்கள் அமரவேண்டும். திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுவார். (குறுக்கீடு).

(உறுப்பினர் திரு.பி.எச். பாண்டியன் அவர்கள் தாங்கள் அடங்கிய கட்டு ஒன்றை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் முன்பு போட்டார்).

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அன்றைக்கு அமைச்சர் பொறுப்பிலேயிருந்த ஒரு அமைச்சர் (குறுக்கீடுகள்) ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆயிரம் விபத்துக்களிலே இதுவும் ஒன்று என்று அவர்கள் அவசர அவசரமாக அறிக்கை வெளியிட்டதன் காரணமாக, அந்த விபத்து திட்டமிட்டு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது என்றுதான் நாங்கள் கருத்தோன்றுகிறது, இன்றைக்கு அந்த விபத்தை, கொலை செய்கின்ற முயற்சியை.. (கூச்சல்-குழப்பம்).

**
**

**
**

**
**

10-10 மணி

10-15 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ** மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் பெருமக்களே, இப்பொது நம்முடைய திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் பேசியதற்குப் பின்னால் ஏற்பட்ட அத்தனை பேச்சுக்களும், அவைக்குறிப்பிலிருந்து ஒட்டுமொத்தமாக நீக்கப்படுகின்றன. திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம். (குறுக்கீடு) அடுத்து பின்னாலே சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு) அனைத்தும் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) நீங்கள் அனைவரும் உட்காருங்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: தயவுசெய்து தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீக்கிவிடுவதானாலேயே, ஒரு பிரச்சினை தீர்ந்து விடும் என்று ஆகாது. அவர் எதற்காகப் பேசுகிறார் என்று எனக்குத்தெரியும். ஆளும் கட்சி இருக்கிற தைரியத்திலே அவர் பேசுவது என்பது எங்களை மிரட்டிப் பணிய வைக்க முடியும் என்ற அந்த நிலை.....(கூச்சல்-குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் அமரவேண்டும். (கூச்சல்-குழப்பம்)

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1990 மார்ச் 20]

திரு. எஸ்.டி. உகம்சந்த்: அவர் மீது நடவடிக்கை எடுங்கள் வெளியேற்றுங்கள். (கூச்சல்-குழப்பம்)

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தயவுசெய்து ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் யாரும் அவர்களுடைய இருக்கையை விட்டு எழாமல் அமர்ந்திருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏதாவது சொல்லவேண்டுமென்றால், எல்லோருடைய சார்பிலும் நான் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். நான் சொல்வதை மீறி, எழுந்துதான் திருவோம் என்று ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் எழுந்தால், நீங்களே அவ்வயை நடத்துங்கள், நான் வெளியேறி விடுகிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பி.எச். பாண்டியன் அவர்கள் ஒன்றைக் கவனிக்கவேண்டும். அருள்கூர்ந்து ஏதாவது செய்தி சொல்லவேண்டுமென்றால், செய்தியை அளவோடு நிறுத்த வேண்டுமே தவிர, இதுபோன்ற கடுமையான வாதங்களில் இறங்குவது, அவையினுடைய கண்ணியத்தை மிகவும் குறைக்கும். இதையே கடைசி எச்சரிக்கையாக எடுத்துக் கொண்டு, இதுபோன்ற நடவடிக்கைகளில் அவர்கள் இறங்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது திரு. உகம்சந்த் அவர்கள்....

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: தயவுசெய்து 'எச்சரிக்கை' என்ற வார்த்தை இருக்கக்கூடாது. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவைத் தலைவருடைய தீர்ப்பு தான் இது. இதுபோன்று நீங்கள் அவையினுடைய கண்ணியத்தை எல்லாம் குறைக்கக்கூடாது. திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம். (குறுக்கீடு) திரு. பாண்டியன் அவர்கள் உட்கார வேண்டும்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே.... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பாண்டியன் அவர்கள் உட்காரவேண்டும்.

திரு. குமரி அனந்தன்: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் (குறுக்கீடு) இன்று இந்தச் சட்டமன்றத்திலே பரிமாறிக்கொள்ளப்பட்ட நா கூசுகின்ற சொற்களும், இன்று வன்முறை நிகழ்ந்து விடுமோ என்று சொல்கின்ற அளவிற்கு நிகழ்ச்சிகள் சென்று விட்டதற்குக் காரணமாக அமைந்தது, நீங்கள் அனுமதித்த ஒன்றை, குறுக்கிட்டு (கூச்சல்-குழப்பம்) குறுக்கிட்டு நமது முன்னாள் சபாநாயகர் பி.எச். பாண்டியன் அவர்கள் பேசத் தொடங்கிய நேரத்திலே தங்களிடம் நான் அதனைச் சொன்னேன். (குறுக்கீடு) தங்களிடம்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 மார்ச் 20]

நான் அதனைச் சொன்னதற்கே காரணம் இதுதான். ஏனென்றால் அது இந்த நிலைக்கு வந்துவிடக்கூடாது என்ற அக்கறையோடேயே சொன்னேன். கண்ணியம் மிக்க சபையாக இருக்கிற காரணத்தினாலே சொன்னேன். அதன் பிறகும் ஆத்திரத்திலே முதல்வரை நோக்கி இவ்வளவு பெரிய கட்டுக்களைத் தூக்கிப் போடுகிற அளவுக்கு வருகிறபோதே, பிரச்சினைகள் உருவாகும் என்று நினைத்தேன். எனவே, இப்படி நடந்துகொண்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நீங்கள் எந்த வகையிலே செயல்களை அவர்கள் அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டுமோ அந்த வகையிலே சொல்லுங்கள். இல்லையென்று சொன்னால் நடவடிக்கை எடுங்கள். இல்லையென்றால் நடந்து விட்ட சம்பவத்திற்கு வருத்தத்தைத் தெரிவித்து (குறுக்கீடு) மேலும் இப்படி நடக்காமல் இருப்பதற்காகவாவது இந்த ஒரு நிகழ்ச்சி இருக்கட்டும் என்பதற்காக, நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம், காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய சார்பிலே வருத்தப்பட்டு வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களை நீங்கள் அனுமதிப்பது ஜனநாயகத்திற்கே முரணானது இப்படிப்பட்ட காட்டுத்தனமான செயல்களை நீங்கள் அனுமதித்த தனாலே, நானும் அதைக் கண்டித்து வெளிநடப்புச் செய்கிறேன்.

(அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

10-20 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் உட்காரலாம். (குறுக்கீடு) பிரச்சினையைத் தொடர்ந்து உண்டாக்குகிறீர்களா? உட்காருங்கள் நீங்கள். (குறுக்கீடு) சட்டம் எல்லாம் எனக்குத் தெரியும், உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) திரும்பத் திரும்பப் பேச வேண்டாம். உட்காருங்கள் நீங்கள். (குறுக்கீடு) இப்படித் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னால் பிரச்சினைதான் வரும். நான் சொல்கிறேன், நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: பழைய சபாநாயகருக்குக் கொடுக்கக் கூடிய மரியாதை இது. (குறுக்கீடு) எல்லோரும் முன்னாள் சபாநாயகராகத்தான் போகிறோம் ஜெயித்து வந்தால், நான் வெளியில் செல்கிறேன்.

(திரு. பி. எச். பாண்டியன் வெளிநடப்புச் செய்தார்)

1990 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களையும், உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக்கொள்வது, எதிர்க்கட்சியினுடைய தலைவரையும், அவர்களுடைய உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக்கொள்வது, நம்முடைய பாண்டியன் அவர்கள் வெளியேறிவிட்ட காரணத்தால் நீங்கள் எல்லாம் உள்ளே வந்து, இந்த அவையைத் தொடர்ந்து நடத்தித் தரவேண்டும் என்று அவர்களையெல்லாம் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, சபையை எந்தக்காரணத்தைக் கொண்டும் தாமதம் செய்யவேண்டாம். நம்முடைய சபை நடவடிக்கையைத் தொடர்ந்து நடத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டாவது இந்தமாதிரி காலாவதியான பாயிண்டுக்கு உயிர் கொடுப்பது நியாயமே கிடையாது, காலாவதியான பாயிண்டுக்கு உயிர் கொடுத்து, இவ்வளவு நேரம் பேசுவதால்தான் இந்தத் தகராறுகள் வருகின்றன. எல்லோரும் வேளியே போய்விட்டதால், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் பதிலை நாங்கள் கூடிய சீக்கிரம் எதிர் பார்க்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மீண்டும் ஒரு முறை நான் வேண்டுகோள் விடுகிறேன், காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத்தலைவர், உறுப்பினர்கள் உள்பட எதிர்க்கட்சி தலைவரும், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும் மீண்டும் வந்து அமர்ந்து, அவை நடவடிக்கைகளைத் தொடர வேண்டும் என்று மீண்டும் ஒரு முறை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் வத்திப்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்களுடைய தீர்ப்பு ஏற்கெனவே இது சம்பந்தமாகக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. தாங்கள் அனுமதித்ததன் பேரில்தான் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால், இருந்தாலும் சில நெறி முறைகள் தாங்கள் அறியாதது அல்ல. தங்களுடைய கருத்துக்கு நாங்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்காமல், எங்களுடைய எண்ணங்களை வெளியிட உரிமை பெற்றவர்களாக இருக்கிறோம். ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால், அது ரீசன்ட் ஆரிஜனாக இருக்கவேண்டும், கடந்த மாதம் நடந்ததை இப்போது எடுத்து இந்த மாதிரி ஒரு ரகளையை ஏற்படுத்தி நாங்கள் எல்லாம் அவையில் உட்காருவதா, அல்லது வெளியேறுவதா என்பது எங்களுக்குத் தெரியாமல் நாங்கள் தவித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். அதுவும் அவை வந்து ஒரு சிலருக்காக காத்துக் கொண்டு இருப்பது அது அவை மரபுக்கு ஏற்புடையது அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1990 மார்ச் 20]

10-25 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் பெருமக்களே, ஒரு நிகழ்ச்சி குறித்து ஓத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்வதா, இல்லையா என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டியது பேரவைத் தலைவருடைய பொறுப்பு. சில நேரம், அவசரப் பொதுமுக்கியத்துவம் வாய்க்காத சில பிரச்சினைகளைக் கூட உறுப்பினர்களுடைய வேண்டுகோளை ஏற்றும், சில பிரச்சினைகளை அவைக்குத் தெரிவிப்பதற்கு அரசுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கின்ற சூழ்நிலையிலும் எடுத்துக் கொள்கிற மரபு இருக்கிறது. எனவே, ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரைப் பொறுத்து பிரச்சினை என்ற முறையில் இது ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டு, இது இன்றைக்கு எடுக்கப்படவேண்டும். அறிவிப்பும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தவகையில்தான் இந்த ஓத்திவைப்புத் தீர்மானம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இது சட்டத்திற்கு உட்பட்டது. பேரவைத் தலைவருடைய முடிவுக்கு உட்பட்டது. எனவே நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த ஓத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் தொடர்பாக, தன்னுடைய பதிலுரையை வழங்குமாறு அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்திலே பல் வேறு அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்த நாம் எல்லோரும் தமிழக மக்களின் நலன் காக்கின்ற வகையிலே, திட்டங்களையும், சட்டங்களையும் ஆராய்வதிலே ஒரு வருக்கொருவர் சளைக்கவில்லை என்கிற அடிப்படையிலே பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு அரசியல் தலைவர் இருக்கலாம். அரசியல் காரணங்களை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு சட்டமன்றத்தைத் தவிர, வேறு வழியில்லாத சூழ்நிலையில் எதிர்க்கட்சிகளைச் சார்ந்த நண்பர்கள் எங்களைப் போன்றவர்கள் அரசின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காக பல்வேறு பிரச்சினைகளை இந்த மாமன்றத்திலே கொண்டு வருகிறோம். இந்த மாமன்றத்தின் கண்ணியம் காக்கப்பட வேண்டும். அவையெல்லாவற்றையும் விட உங்களது கண்ணியம் எங்கள் அனைவருக்கும் மிகவும் முக்கியம். இந்த அவையிலே உங்களுக்கு இருக்கின்ற மரியாதைதான் எங்களுக்கு இருக்கின்ற பாதுகாப்பு. ஜனநாயகத்திற்கு இருக்கின்ற அரண், யார் எந்தப் பிரச்சினையைப் பேசினாலும், ஒரு தனிப்பட்ட நபர் எழுந்து நின்று, சவடால் பேசி, கைகளை முறுக்கிக் கொண்டு, மற்றவர்களைப் பார்த்து ஆவேசமாகக் கூக்குரலிட்டுப் பேசுவது, என்பதை எந்த ஜனநாயகமும் அனுமதித்துக்கொள்ள முடியாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நபர், இந்தச் சபையிலே தொடர்ந்து இருப்பதை தாங்கள் அனுமதிக்கப் போகிறீர்களா? அவையெல்லாவற்றையும் விட உங்கள் எதிரிலே வந்து நின்று, உங்களையே தரம் குறைத்துப் பேசி, நீங்கள், என்ன என்னையும் பார்த்துப் பேசலாமா என்று

1990 மார்ச் 20] [திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்]

கேட்கக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு நபரை, நீங்கள் எவ்வளவு நாள் இனிமேல் இங்கே அனுமதிக்கப் போகிறீர்கள், அது எந்தவகையிலே ஜனநாயகத்துக்கு அடுக்கும் என்பதை நீங்கள் தயவு செய்து யோசிக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு சம்பவத்தையும் ஒரு நபரையும் இனி மேலும் தொடர்ந்து அனுமதிக்கப் போகிறீர்களா?

முதலமைச்சர் முன்னால், நாங்கள் எல்லோரும் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறபோது, நாங்கள்கூட கண்ணியமாகத்தான் அவரைப் பார்க்கிறோம்; அவரை மதிக்கிறோம் அவரை நோக்கி ஒரு காகிதக் கட்டை தூக்கி, அவர் முகத்தில் ஏறிகின்றதைப் போல ஏறிகின்றபோது, உண்மையிலேயே தமிழ்நாட்டின் குடிமகன் என்கிற முறையிலே நான் அவரானப்படுகிறேன்; அப்படிப்பட்ட ஒரு சம்பவத்தை நீங்கள் இனிமேல் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் தொடர்ந்து அனுமதிப்பீர்கள் என்று சொன்னால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்று நாங்கள் சொல்லிக்கொள்வதற்கு எங்களுக்கு வெட்கமாக இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகும். ஆகவே, நான் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன் அவர், முன்னாள் சபாநாயகராக இருந்து அனுபவம் பெற்றவர், இந்தச் சபையின் கண்ணியத்தைக் காப்பதிலே அக்கறை நம் இளைவருக்கும் இருப்பதைவிட அவருக்கு அதிகம் இருக்கிறது. தாங்கள் தயவுசெய்து நடவடிக்கை எடுத்து, இன்று ஒருநாள் அவரை நீங்கள் இந்த மாமன்றத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்று உங்களை மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு உணர்ச்சி அடிப்படையில் ஏற்பட்டு விடுகிற சில சூழ்நிலைகளில் பல்வேறு விதமான கருத்துக்கள், எண்ணங்கள், முறைதவறான வார்த்தைகளெல்லாம் இடம் பெற்று விடுகின்றன. அப்படி இடம்பெற்று விட்டபோது இந்தச் சபையினுடைய கண்ணியத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக, அவற்றை மொத்தமாக நீக்கவேண்டிய ஒரு கடமை ஏற்படுகிறது. அதை யொட்டி, சபாநாயகர் அவர்களும், இது கடைசி எச்சரிக்கை என்று சொல்கிற அளவுக்கு ஒரு எச்சரிக்கையும் தரப்பட்டு விட்டது. இந்த அவை நடைபெறுவதுதான் முக்கியம். அவையினுடைய பல்வேறு கடமைகள் நடைபெறுவதுதான் முக்கியம் என்ற அடிப்படையில், இடையிலே உணர்ச்சியைத் தூண்டுவது, உணர்ச்சிக்கு ஆளாவது உணர்ச்சிவசமான வார்த்தைகளைச் சொல்லி மற்றவர்களை வருந்தச் செய்வது, இவைகள் அத்தனையும் மொத்தமாக நீக்கப்பட்டு, எச்சரிக்கையும் தரப்பட்டு அந்த அளவிலே முடிந்து இருக்கிற காரணத்தால், மேலும் உணர்ச்சிகளுக்கு இடம் இல்லாமல் அவை நடைபெறுவதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவை முன்னவர் சொன்னதற்குப் பிறகு.. (குறுக்கீடு) தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.

திரு. உகம் சந்த் அவர்கள் பேச்சைத் தொடருமுன்.. (குறுக்கிடு தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.

THIRU S. R. BALASUBRAMANIAM: Hon'ble Speaker, Sir, I insist on a ruling on the point of order raised by Thiru Peter Alpones. The Hon'ble Leader of the House has explained the position. Hon'ble Speaker should give a ruling.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவு செய்து உட்காருங்கள். திரு. ரமணி அவர்கள் பேசலாம்.

10-30 மணி

*திரு. கே. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, அவையிலே நடந்திருக்குபடியான இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் திட்டவாட்டமாக மார்க் சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு எந்த வகையிலும் உடந்தையான தல்ல, இந்த மாதிரியான சொற்களும் ஆத்திரமூட்டும்படியான வார்த்தைகளும் மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது. அதற்கு இடம் அளிக்கும்படியான வகையில் திரு. பாண்டியன் அவர்கள் நடந்தது இருக்கிறதானது, அவர் மிகவும் பெருமையாக, பல வருஷம் தலைவராயிருந்து அனுபவம் உள்ளவர், அவர் அதைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு வழி காட்டி இருக்கவேண்டும், அது இல்லை. இந்த நிலை மிகமோசமாக இருக்கிறது. மற்ற பலத்தவறுகளும் நடந்திருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த ஒத்திவைப்புக்கு தகுந்த பதில் சொல்வதாக பல தடவை அவர் எடுத்துச் சொல்லியாகி விட்டது. அதற்குப் பிறகும் இப்படிப்பட்ட புரொவேகேடிவ் ஆக இருக்கும்படியானது சபையின் அந்தஸ்தைக் குறைக்கும்படியாக இருந்தது பற்றிக் கடுமையாக எங்களுடைய மன உணர்வைத் தெரிவித்து, திட்டவாட்டமாக தாங்கள் தவறு செய்தவர்களுக்காக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறீர்கள் என்ற தீர்மானத்தை எடுக்கவேண்டுமென்றும் இந்த அவையில் அதை நீங்கள் தெரிவிக்கவேண்டும் என்றும் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் பெருமக்களே, இந்த ஒன்றேகால் ஆண்டு காலத்தில், நான் பேரவைத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற காலத்தில் ஒட்டு மொத்தமாக கட்சிகளின் சார்பில் ஏதாவது பெரிய அளவில் பிரச்சினை எழுந்தாலொழிய, நான் யாரையும் வெளியேற்றிய தில்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். வேறு பிரச்சினைகளில் வேறு சில உறுப்பினர்கள் சற்று வரம்பு மீறி நடந்திருந்தாலும் நான் அதைப் பொறுமையாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறேனே தவிர, நானாக அவர்களை வெளியேற்றுவது என்று சொன்ன தில்லை என்பதை நீங்கள் எல்லாம் அறிவீர்கள். எனவே முன்னாள் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் 292 விதிகளையும் நன்றாக அறிந்திருப்பார்கள். அவையின் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, பெருமிதம் இவற்றையெல்லாம் தெரிந்து கொள்ளாதவர்கள் அல்ல, இந்தச் சூழ்நிலையில் ஓர் ஆளுநர்

1990 மார்ச் 20]

[பேரவைத் தலைவர்]

கட்சி தன்னுடைய கருத்தை எடுத்துச் சொல்வதற்கான வாய்ப்பு. எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் ஒரு பிரச்சினையை எழுப்புவதற்கான வாய்ப்பு இவையெல்லாம் முறைப்படுத்தப்பட்டு அவை ஒத்திவைப்புத் தீர்மான அளவில் பேச அவருக்கு வாய்ப்பும் தந்து அதில் பதில் சொல்வதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் தயாராக இருக்கிற நேரத்தில், அதைப் பங்கப்படுத்துகிற அளவில் இதில் யார் குறுக்கிட்டாலும் அது அவையின் கண்ணியத்திற்கு உகந்தது அல்ல என்பதில் யாருக்கும் இரண்டாவது கருத்து இருக்க முடியாது. இதில் முன்னாள் உறுப்பினர்கள், ஆந்நாள் உறுப்பினர்கள், மிகவும் முதிர்ந்த உறுப்பினர்கள், இளைய உறுப்பினர்கள், என்ற ஆராய்ச்சிக்கே இடம் கிடையாது. யாராக இருந்தாலும் சரி, இந்த அவையில் உறுப்பினராக வந்து பிறகு அவ்வரும் சமம். அவைவருக்கும் முழு உரிமை உண்டு. பிரச்சினையை எழுப்புவதற்கும், தங்களுடைய உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துவதற்கும் முழு உரிமை உண்டு. ஆனால் அதே நேரத்தில் வரம்பு மீறல், கண்ணியச் குறைவான சொற்களைப் பயன்படுத்துதல் இந்த அவையின் ஒழுங்கைச் சீர் குலைக்கும் சொற்களைப் பயன்படுத்துதல் போன்றவற்றை எந்த நேரத்திலும் பேரவைத் தலைவர் அனுமதிக்க மாட்டார். என்பதோடு நான் ஏற்கெனவே இது குறித்து அவருக்கு எச்சரிக்கை தந்திருக்கிறேன். இனிமேலும் மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் பேரவைத் தலைவர்பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் மிகவும் பொறுப்போடு தனது கருத்தைச் சொல்வதற்கு நிறைய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அருள் கூர்ந்து கருத்தைச் சொல்லட்டும். கருத்தைக் கருத்தால் சந்திக்கட்டும். அவையில் கண்ணியம் குலைந்து போகும் முறைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்து, இப்போது திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் தனது கருத்துக்களைச் சுருக்கமாக முடிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு உணர்ச்சிபூர்வமான பிரச்சினையாகிவிட்டது. இதற்கு இன்றைக்கு சமாதானம் சொல்லி, ஆறுதலாக ஏதோ சொல்லி, அந்த ஆறுதலை ஏற்றுக் கொண்டு, முதலமைச்சர் சொல்கிறார், அவர் அழைக்கிறார் என்பதால் நாங்கள் உள்ளே வந்து இருக்கிறோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அழைக்கிற நேரத்தில் பி. எச். பாண்டியன் சபையை விட்டு வெளியேறிவிட்டார் என்று என்னிடத்தில் சொன்னார்கள். சரி, சபையினுடைய கண்ணியத்தைக் காக்கவேண்டும் என்பதாலும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அழைக்கிறார்கள் என்ற நிலையிலும் நிச்சயமாக இப்படிப்பட்ட தவறான நடவடிக்கைகளுக்கு நீங்கள் ஒரு நல்ல தீர்ப்பு வழங்குவீர்கள், எதிர்காலத்தில்

[திரு. எஸ். ஆர்.. இராதா] [1990 மார்ச் 20]

இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடக்கக்கூடாது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைய வேண்டுமென்ற வகையில் மாண்புமிகு ரமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல இந்தப் பிரச்சினைக்கு நீங்கள் ஒரு நிரந்தரமான தீர்ப்பை—இன்று இல்லாவிட்டாலும் இப்படிப்பட்ட உறுப்பினர்கள் தன்னிச்சையாக நடக்கிற போக்கை நாம் எந்த வகையில் கண்டிக்கிறோம் தண்டிக்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் நம்முடைய சபையினுடைய கண்ணியத்தையும் மரபையும் காப்பதற்கு ஏற்றதாக இருக்கும் என்ற அந்த அடிப்படையில்தான் திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எங்கள் அனைவரின் சார்பிலும் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் அதற்கு ஒரு முடிவு சொல்லி, இந்தப் பிரச்சினையை தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்று நான் உங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களின் உணர்வை மதிக்கிறேன். ஏற்கெனவே இது குறித்த என்னுடைய கருத்தை இறுதியாகச் சொல்லிவிட்டேன். அதற்கு என்னோடு ஒத்துழைக்குமாறு அன்போடு கேட்டுக் கொண்டு, திரு. உகம்சந்த் அவர்களைப் பேசுமாறு அன்போடு அழைக்கிறேன்.

*திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் துயரமான நிகழ்ச்சி நடைபெற்ற பிறகு, மாண்புமிகு அமைச்சராக இருந்த ஒருவர், ஒரு அறிகையைப் பத்திரிகைகள் வாயிலாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

10-35 மணி

ஆயிரம் விபத்தில் இதுவும் ஒன்று என்று சொல்லி கொச்சைப் படுத்துகின்ற அளவுக்கு அந்த அறிகையை அவர்கள் வெளியிட்டது மட்டுமல்லாமல் இந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றி பத்திரிகைகளில் யாரெல்லாம் வெளியிட்டார்களோ அவர்களை எல்லாம் மிரட்டுகிற அளவுக்கும், அவர்களை எல்லாம் கைது செய்கிற அளவுக்கும், இச்சம்பவம் குறித்து யாரெல்லாம் 'வால் போஸ்டர்' போட்டார்களோ அல்லது 'பிட் நோட்டீஸ்' கொடுத்தார்களோ அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது மட்டுமல்லாமல் அவற்றை அச்சிட்டவர்கள் மீதும், அவற்றின் உரிமையாளர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுத்து மிரட்டுகிற அளவுக்குக் காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்தச் சம்பவம் நடந்தவுடனே புரட்சித் தலைவி அவர்களை ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் மருத்துவமனையில் சென்று பார்த்து நலம் விசாரிக்கின்ற அந்தச் சூழ்

1990 மார்ச் 20]

[திரு. எஸ்.டி. உகம்சந்த்]

நிலையில் கூட காவல் துறையினைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே தடியடி நடத்தி, மேலும் கலவரம் பரவுகிற நிலைமையை அன்றைக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு பத்திரிகை வாயிலாக நூங்கள் பார்க்கிறோம். அங்கே ஒரு போலீஸ் அதிகாரிகள் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த விபத்தானது— ஒரு பசு மாடு குறுக்கே வந்ததால் அதைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் காரணமாக அந்த லாரி டிரைவர், லாரியைத் திருப்பினார், அதனால் விபத்து நடந்து விட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் அன்றைய தினம் மாலையே மற்றொரு அறிக்கை காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களிடமிருந்து வருகிறது. அல்ல, அல்ல, பசுமாடு வரவில்லை, எதேச்சியாக விபத்து ஏற்பட்டுவிட்டது என்று. நான் கேட்கிறேன், காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இதுதான் கடமையா? அவர்கள் யாரையோ காப்பாற்றுவதற்காக, எதையோ மறைப்பதற்காக இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று பொதுமக்கள் பேசிக் கொண்டு ஒரு கொந்தளிப்பான நிலைமை நாட்டிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட செய்கையானது This is nothing but a declaration of war to liquidate the Opposition— என்று இன்றைக்கு பொதுமக்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு எதிர்க்கட்சியை அழிக்கிற அளவுக்கு இந்தக் காரியம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதை மூடி மறைக்கிற அளவுக்கு மிக விரைவான முறையிலே அந்த லாரி டிரைவரைக் கோர்ட்டிலே கொண்டு வந்து நிறுத்தி, அவரே குற்றத்தை ஒப்புக் கொள்கிற அளவுக்குச் செய்து வெறும் 1750 ரூபாய் ஃபைனோடு அனுப்பி இருக்கிறார்கள்; எனவே விசாரணை சரியான முறையில் நடக்கவில்லை என்ற ஒரு குறைபாடு மக்கள் மத்தியில் இருந்து கொண்டு வருகிறது. ஆகவே ஒரு வெளி மாநில நீதிபதியைக் கொண்டோ அல்லது உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியைக் கொண்டோ ஒரு விசாரணை செய்தால் தான் மக்கள் மனதில் இருக்கிற சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்ய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் மேலும் தமிழகத்தில் நடைபெறாமல் இருப்பதற்காக இதுகுறித்து விரிவான முறையில் விவாதிக்க இந்த அலுவலின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் கொண்டுவந்த ஓத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை அவரே விளக்கிப் பேசிய போது நாடு முழுவதும் கொந்தளிப்பாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். நாடு கொந்தளிக்கிறதோ இல்லையோ இன்றைக்கு சட்டப்பேரவையிலே ஒரு கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு தாங்கள் எச்சரிக்கை தருகிற அளவுக்கு நாம் அனைவரும் மனம் நொந்து போகிற நிலை இன்று உருவாகி இருக்கிறது.

இருந்த போதிலும் அதனையும் கடந்து அவை உறுப்பினர்கள்—காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத்தலைவர், அவரைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள்—எதிர்க்கட்சித் தலைவர், எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அனைவரும் என்னுடைய வேண்டுகோளை ஏற்று மீண்டும் இந்த அவையைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு ஒத்துழைப்புத் தந்ததற்காக அவர்களுக்கெல்லாம் என் இதய மார்ந்த நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நடைபெற்ற கார் விபத்துச் சம்பவம் குறித்து இங்கே உறுப்பினர் திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் ஓத்திவைப்புத் தீர்மானம் தந்து உரையாற்றி இருக்கிறார்கள். இதுகுறித்து போஸ்ட் தரப்பில் தரப்பட்ட அறிக்கையை நான் இந்த அவையிலே வைத்துவிட்டு அதன் பிறகு சில விளக்கங்களை வழங்குவதற்குத் தாங்கள் என்னை அனுமதிப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். 24-2-1990 அன்று விடியற்காலை சுமார் 4½ மணியளவில் மீனம்பாக்கம் ஐ.ஏ.ஏ.ஐ. குடியிருப்புக்கு எதிரில் குளத்துமேடு காலனிக்கு அருகில் நெடுஞ்சாலையில் திரிகுலம் நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்த 'டிப்பர்' லாரி டி.சி.டபிள்யூ. 9279, தாம்பரம் பக்கத்திலிருந்து சென்னை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்த கண்டலா கார் டி.எஸ்.ஐ. 99 மீது மோதியது.

(10-40மணி)

காருக்கும் லாரிக்கும் சேதம் ஏற்பட்டது. காரிலே பயணம் செய்து கொண்டிருந்த அ.இ.அ.தி.மு.க. பொதுச் செயலாளர் செல்வி ஜெயலலிதா, சசிகலா நடராசன், கார் டிரைவர் அண்ணாதுரை ஆகியோர் காயமுற்றனர். வேறு காரிலே உடன் வந்து கொண்டிருந்த முன்னாள் அமைச்சர் முத்துசாமி, துரையாசன் முதலானோர் காயம் அடைந்தவர்களைச் சென்னை தேவகி மருத்துவமலையில் சேர்த்தார்கள்.

இந்த விபத்தினால் அச்சமுற்ற லாரி டிரைவர் ராமமூர்த்தி லாரியை அங்கேயே விட்டுவிட்டு, கிளினர் தமிழ்வாணனுடன் பல்லாவரத்தில் உள்ள தன்னுடைய லாரி உரிமையாளர் கோவிந்தராஜனிடம் சென்று விவரத்தைச் சொன்னார். லாரி டிரைவரோ அல்லது காயம் அடைந்த தரப்பினரோ உடனடியாக இதுபற்றிக் காவல் துறையினரிடம் தெரிவிக்கவில்லை. சம்பவத்தை நேரில் கண்ட குளத்துமேடு காலனியைச் சேர்ந்த பெருமாள் என்பவரின் மகன் கணேசன் என்பவர் கொடுத்த தகவலின் பேரில் மீனம்பாக்கம் காவல் நிலையத்தில் குற்ற எண் 38/90, இ.பி.கோ. 279,337, 338 பிரிவுகளின்படி 24.2.1990 அன்று காலை 5½ மணிக்கு வழக்கு பதிவு செய்து உடன் விசாரணை மேற்கொண்டனர். சம்பவத்தை நேரில் கண்ட சாட்சிகள் மீனம்பாக்கம் கணேசன், மீனம்பாக்கம் ராஜா மீனம்பாக்கம் பச்சையப்பன், மீனம்பாக்கம் குமார், மீனம்பாக்கம் பழனி, மீனம்பாக்கம் பூபதி அம்மாள் ஆகியோர் லாரி-கார் விபத்து குறித்தும், அதில் செல்வி ஜெயலலிதா போன்றவர்கள் காயம் அடைந்தது குறித்தும் மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் செல்லப் பட்டது குறித்தும் வீவரம் கூறினார்கள்.

1990 மார்ச் 20]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்தச் சம்பவம் பற்றி உடனடியாக சம்பந்தப்பட்ட புலன் விசாரணை அதிகாரி தேவகி மருத்துவமனைக்குச் சென்று காயம் அடைந்தவர்களை விசாரிக்க முயற்சித்தபோது காயம் அடைந்தவர்களைக் காணவோ, விசாரிக்கவோ அவருக்கு அனுமதி தரப்படவில்லை. இதற்கு இடையில் அந்த லாரி உரிமையாளரோடு காவல் நிலையத்திற்கு வந்துகொண்டிருந்த லாரி டிரைவர் ராமமூர்த்தி கைது செய்யப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டார். அவர் டிப்பர் லாரி வழக்கமாக ஓட்டுவதாகவும், திரிகூலத்தி லேயிருந்து மணலிக்கு கருங்கல் ஜல்லி கொண்டு போனதாகவும் அன்று காலை மணலியிலிருந்து திரிகூலம் திரும்பும் வழியில் இந்த விபத்து எதேச்சையாக நிகழ்ந்ததாகவும் நேருக்கு நேர் காரும் லாரியும் மோதிக்கொள்வதைத் தடுக்க, தான் இடது புறமாக லாரியைத் திருப்பியதாகவும், கூட்டம் கூடி தன்னை யாராவது தாக்கக்கூடும் என பயந்து அந்த இடத்தை விட்டு அகன்றதாகவும் கூறினார். பின்னர் டிரைவர் ராமமூர்த்தி காவலில் வைக்கப்பட்டார். பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சேடப் பட்டி முத்தையா மற்றும் வழக்கறிஞர் பட்டாபிராமன் ஆகியோர் மீனம்பாக்கம் காவல் நிலையத்திற்கு பிற்பகல் 2 மணிக்கு வந்து டிரைவர் அண்ணாதுரை கையெழுத்து இட்ட புகாரை அளித்தார்கள்.

ஆனால் தேவகி மருத்துவமனைக்கு காயம் உற்றவர்களை காணச் சென்ற ஆய்வாளருக்கு மீண்டும் அனுமதி மறுக்கப் பட்டது. 25-2-90-ம் தேதியும் ஆய்வாளர் காயம் அடைந் தவர்களைக்காண அனுமதிக்கப்படவில்லை. 26-2-1990 அன்று தான் ஆய்வாளர், அண்ணாதுரை மற்றும் திருவாளர்கள் முத்துசாமி, துரையாசன், சேடப்பட்டி முத்தையா போன்ற வர்களை விசாரித்து இருக்கிறார். திருமதி சசிகலாவைப்பார்க்க அன்று ஆய்வாளர் அனுமதிக்கப்பட்ட போதிலும், சசிகலா இந்த விபத்து பற்றி எந்த வாக்குமூலமும் தர மறுத்துவிட்டார். செல்வி ஜெயலலிதா அவர்களைப் பார்க்கவே அனுமதி தரப்படவில்லை. பின்னர் 27-2-1990, 28-2-1990, 1-3-990 ஆகிய மூன்று தினங்களிலும் ஆய்வாளருக்கு இதே போன்று அனுமதி தரப்படவில்லை. 2-3-1990 அன்றுதான் அவர் செல்வி ஜெயலலிதாவையும், திருமதி சசிகலா நடராசன் அவர்களையும் பார்த்து அவர்களிடம் வாக்குமூலம் பெற முடிந்தது.

செல்வி ஜெயலலிதா அவர்கள் இது பற்றிக் கூறுகையில் முத்துசாமியின் காருக்குப் பின் தன் கார் வந்து கொண்டிருந்ததாகவும், அதற்குப்பின் 3 கார்கள் அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருந்ததாகவும், மீனம்பாக்கம் விமானநிலையத்திற்கு அருகில் தன் கார் மீது ஒரு லாரி மோதியதாகவும், முன்சீட்டில் சசிகலா நடராசன் இருந்ததாகவும், தான் பின் சீட்டில் படுத்திருந்ததாகவும், மோதியவுடன் காயம் உற்றவர்களுக்கு மருத்துவ உதவிக்கு ஏற்பாடு செய்யாமல் லாரி டிரைவர்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 20]

அந்த இடத்தை விட்டு ஓடி விட்டதால் இது ஒரு திட்டமிட்ட செயலாக இருக்குமோ என எண்ணத் தூண்டியதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த விபத்து குறித்து புலன் விசாரணையில் இது எதேச்சையாக நிகழ்ந்த விபத்துதான் என்பதும் லாரி டிரைவருக்கு காரில் வருவது யார் என்று தெரியாது என்றும், வேண்டுமென்றே மோத எந்த முகாந்திரன்மோ எண்ணமோ இல்லை எனவும், இடதுபுறமாக லாரியைத் திருப்பியதிலிருந்து, கூடிய மட்டும் நேருக்கு நேர் லாரியும் காரும் மோதுவதைத் தவிர்க்க டிரைவர் முயன்று இருக்கிறார் என்றும் புலனாகியது. நேரில் கண்ட சாட்சியங்களும் இது எதேச்சையான விபத்து என்று கூறினார்கள்.

10-45 மணி

லாரி உரிமையாளரோ அல்லது டிரைவர் ராமமூர்த்தியோ எந்தக் கட்சியையும் சார்ந்தவர்கள் அல்ல என்று போலீஸ் தரப்பிலே தெரிவிக்கப்படுகிறது. மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர் இயந்திரக் கோளாறு காரணமாக இந்த விபத்து நடக்க வில்லை என்று கூறியுள்ளார். மருத்துவமனையில் சேரும் போது காயம்பட்டவர்கள், தாங்கள் பயணம் செய்த கார் ஒரு லாரியுடன் உராய்ந்ததால் Crushed against lorry என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி காயம் அடைந்ததாகக் கூறியுள்ளார்கள், மருத்துவ அதிகாரி காயமுற்றவர்களைப் பரிசோதித்து காயம் பற்றிய விவர அறிக்கையைத் தந்துள்ளார். தீவிர புலன் விசாரணைக்குப் பிறகு, இ.பி.கோ. 279, 337, 338, மோட்டார் வாகனச் சட்டம் 134 (ஏ) மற்றும் பி, 177, 188 பிரிவுகளின்கீழ் குற்றப்பத்திரிகை 5-3-1990 அன்று தாக்கல் செய்யப்பட்டு, சைதாப்பேட்டை மாஜிஸ்ட்ரேட் முன்பு விசாரிக்கப்பட்டது. குற்றவாளி தான் செய்த தவறை ஒத்துக் கொண்டபடியால் 7-3-1990 அன்று அவருக்கு 1,750 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. அந்த அபராதத் தொகையை அவர் கட்டிவிட்டார், இது போலீஸ் தரப்பிலே தரப்பட்டுள்ள செய்தியாகும்.

இங்கும் நம்முடைய உறுப்பினர்களும் இதுபற்றி வெளியே பேசுகிறவர்களும் கூட அறிக்கை விடுகிறவர்களும் ஒரேநாளில் இப்படி ஒரு விசாரணை நடந்து முடிந்து, தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டதிலிருந்து எங்களுக்கு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது என்று கூறுகிறார்கள், ஒரே நாளில் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டதற்கு இதுபோன்ற விபத்துக்கள் ஏராளம் சான்றுகளாக அமைந்திருக்கின்றன. என்னிடத்தில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சான்றுகள் இருந்தாலும் கூட, ஒன்றிரண்டை மாத்திரம் இங்கே சொல்ல

1990 மார்ச் 20]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் படுகாயமுற்று, மரணத்தைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை என்கின்ற அளவிலே மருத்துவ மனையிலே சேர்க்கப்படுகின்ற அளவுக்கு படுகாயமுற்ற லாரி விபத்துக்கள், கார் விபத்துக்கள் இருக்கின்றன. அடையாறில் நடைபெற்ற ஒரு விபத்து, கிரைம் நம்பர் 641/89 அதாவது படுகாயத்திற்காக போடப்படுகின்ற செக்ஷன் 338 116 எம். வி. ஆக்ட், இதன்படி 13-2-1989லே நடைபெற்ற விபத்து ரிப்போர்ட் ஆனது 13-2-1989. டேட் ஆப் சார்ஜ் 16-2-1989; டேட் ஆப் கன்விசன் 16-2-1989. 500 ரூபாய் அபராதம். அதைப்போலவே திருவல்லிக்கேணியில் நடைபெற்ற இதுபோன்ற ஒரு விபத்து சம்பவத்திலே அதுவும் 338 ஐ. பி. சி. தாஸ், படுகாயமுற்றதாக. விபத்து நடைபெற்றது 3-3-1990 ரிப்போர்ட் செய்யப்பட்டது 5-3-1990ல். டேட் ஆப் சார்ஜ் 6-3-1990. டேட் ஆப் கன்விசன் 6-3-1990. 300 ரூபாய் அபராதம் போடப் பட்டிருக்கிறது. இப்படி என்னிடத்தில் ஏராளமான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. இது சென்னையிலே நடைபெற்ற விபத்து என்று ஒருவேளை நம்புடைய உறுப்பினர் திரு. உகம்சந்த அவர்கள் விவாதிக்கக்கூடும்.

மீனம்பாக்கத்திலே 17-6-1989 அன்று ஒரு விபத்து நடைபெற்றது. அதற்கு 23-6-1989 அன்று குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டு 23-6-1989லேயே தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டு, 200 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல 315 கிரைம் நம்பர். அது 279, 338 படுகாயமுற்றதற்காக உள்ள ஐ. பி. சி. விபத்து நடைபெற்றது 27-9-1989 அன்று. 5-10-1989 அன்று குற்றப்பத்திரிகை தரப்பட்டு 6-10-1989 அன்று தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டு 200 ரூபாய் பைன் போடப்பட்டது. இப்படி நூற்றுக்கணக்கான சான்றுகள் என்னிடத்தில் இருக்கின்றன.

இவை எல்லாவற்றையும் விட நானே முதலமைச்சராக ஆன பிறகு 7-8-1989 அன்று காலை 6-45 மணிக்கு என்னுடைய பேரன் ரங்கபாஸ்யம் மருத்துவமனையில் இருப்பதைப் பார்ப்பதற்காக சற்று உடல் நலம் சீரியதாக இருந்ததால், அவனைப் பார்ப்பதற்காக சென்று நான் திரும்பும்போது அண்ணாசாலையில் என்னுடைய காரின்மீது லாரி மோத வர, அந்த லாரியை மோதாமல் தடுத்து நின்றது எனக்குப் பாதுகாப்பாக வந்து ஜீப் லாரி மீது மோதியதால் ஜீப்பில் இருந்தவர்கள் எல்லாம் மோதப்பட்டு காயமடைந்தார்கள். அந்த லாரியை ஓட்டி வந்தவர் பெயர் மதியழகன் என்பதாகும். 7-8-1989 அன்று நடைபெற்ற விபத்துக்கு 8-8-1989 அன்று, அதாவது மறுநாளே

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 20]

10-50 மணி

தீர்ப்புக் கூறப்பட்டு 300 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. அதைச் சதி என்றோ, கொலை செய்கின்ற திட்டமென்றோ நான் கூறவில்லை. நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே உங்கள் கண்ணெதிரே அமர்ந்திருந்த எட்டியப்பன், எம். எல். ஏ., அவர்கள் சாலை விபத்தில் மரணம் அடைந்தார்கள் என்பது உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அது திட்டமிட்ட கொலை, சதி என்று யாரும் கூறவில்லை. இங்கே அமர்ந்திருக்கிற திரு. எம். எஸ். கே. ராஜேந்திரன், எம்.எல்.ஏ. 3-6-89-ல் கார் விபத்திற்கு ஆளாகி, சடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டு, பிழைப்பாரா என்பது கேள்விக்குறியாகி பிழைத்துக்கொண்டார். அதை யாவரும் திட்டமிட்ட சதி என்று குறிப்பிடவில்லை. இந்த ஓத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்துள்ள நம்முடைய அருமை நண்பர் திரு. உகம்சந்த் அவர்களுடைய சகோதரர் திரு. பிரேம் சந்த் அவர்கள் நகராட்சி மன்றத்தலைவராகவும் இருக்கிறார். செல்வி ஜெயலலிதா காருக்கு ஏற்பட்ட விபத்திற்கு இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு 26-2-90 அன்று அவருடைய கார் இப்படி ஒரு வபத்திற்கு, உள்ளாயிற்று. இது எங்களைக் கொலை செய்கின்ற திட்டவட்டமான சதி என்று திரு. உகம் சந்தோ அல்லது பிரேம் சந்தோ குறிப்பிடவில்லை.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் 5 முறை பயங்கரமான கார் விபத்துக்கு ஆளாகியவன் நான். அதன் காரணமாக 30 ஆண்டுகாலமாக என்னுடைய கண்ணிலே ஏற்பட்ட வலியும், தொந்தரவும் இன்னமும் என்னைப் பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறது எனலாத நண்பர்கள் அனைவரும் மிக நன்றாக அறிவார்கள். அதுவும் நான் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்று, தஞ்சையிலே அண்ணா கவி அரங்கத்திற்குத் தலைமை வகிக்க விடியற்காலை சென்னையிலே இருந்து புறப்பட்டுச் சென்றபோது, திண்டிவனம் அருகிலே நெய்வேலி டேங்கர் ஒன்று மோதியதின் காரணமாக டிரைவர் கால் எலும்பு முறிந்து, பிரக்ஞையற்ற நிலைமையிலே என்னை திண்டிவனம் மருத்துவமனையில் சேர்த்து, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், கழக நண்பர்களும், மற்ற கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் திண்டிவனத்திற்கு வந்து, பிரக்ஞையற்ற நிலையிலே கொண்டு வந்து, சென்னை பொது மருத்துவ மனையிலே சேர்த்து, ஒரு மாத காலம் மருத்துவமனையிலே நான் இருந்தேன். அதற்குப் பிறகு எழுந்து நடமாடக்கூட முடியவில்லை. ஒரு மாத காலம் படுக்கையில் இருந்த காரணத்தால், நடப்பதற்கு இரண்டு நாட்கள் 1 மூக வேண்டிய சூழ்நிலை எனக்கு ஏற்பட்டது. அப்போதும் கூட இது யாரும் செய்த சதி என்று, திட்டமிடப்பட்ட சதி என்று குறிப்பிடவில்லை,

ஆனால் செல்வி ஜெயலலிதா அவர்கள் கார் விபத்துக்கு ஆளானார்கள் என்ற செய்தி எனக்கு பாண்டிச்சேரியில்

1990 மார்ச் 20]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கிடைத்தது. அதற்கு முதல் நாள் இரவு காரைக்காலில் பேசிவிட்டு, இரவு 3, 3½ மணிக்குத்தான் நான் பாண்டிச்சேரிக்கு வந்தேன். பாண்டிச்சேரிக்கு இரவு 3½ மணிக்கு வந்த நான், நண்பர்களோடு பேசி விட்டு, 4, 4½ மணிக்குத்தான் தூங்கச் சென்றேன். காலையிலே எழுந்தவுடன் இந்தச் செய்தி சொல்லப்பட்டது. என்னவாயிற்று என்று விசாரித்தபோது, அவர்கள் காயமின்றித் தப்பித்துக் கொண்டார்கள் என்று ஒரு மகிழ்ச்சியான செய்தியைக் கூடத் தெரிவிக்க இடமில்லாமல் உடனடியாக காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்களும்—தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்களும்,—அ.தி.மு.ச. வைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் சிலரும் இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தால் திட்டமிட்டு செய்யப்பட்ட சதி, இது கருணாநிதியால் நடத்தப்பட்ட சதி என்றெல்லாம் செய்தி வந்துவிட்ட காரணத்தால், நான் எனக்கு நானே வருந்திக் கொண்டிருப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லாமல் போய்விட்டது.

இதற்கு ஒரு நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று நம்முடைய நண்பர் திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நீதி விசாரணை அமைப்பதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது. ஆனால் செல்வி ஜேயலலிதா அவர்கள் இந்த ஒரு காரியத்திற்குத் தான், தன்மீது சதி நடத்தப்பட்டதாக அல்லது திட்டமிடப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்களா என்றால் இல்லை. என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. எம்.ஜி. ஆர். அவர்கள் மறைந்த பிறகு, 1988-விருந்து இதுவரையில் அவர்கள் தன்னை நோக்கி பல கொலை முயற்சிகள் நடைபெற்றிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கொலை முயற்சிகளில் அவர்கள் சொன்ன ஒன்று 16-5-1988-ல் மாலை முரசு போன்ற பத்திரிகைகளில் வெளியானது. அது மறுக்கப் படவில்லை அவர்களால். வேறு சில பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் என்னிடம் ஆதாரம் இருக்கிறது. தலைவர் அவர்களிடத்தில் அனுமதி பெற்றுத்தான் அந்தப் பத்திரிகைகளைப் படிக்கிறேன். அவர்களிடத்திலே அந்தப் பத்திரிகைகளைப், படிக்க அனுமதியும் பெற்றிருக்கிறேன்.

16-5-1988 மாலை முரசு பத்திரிகையில் அவர்கள் சொன்ன செய்தி. “புரட்சித் தலைவர் அப்பல்லோ மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தபோது, அவர்கள் எப் பார்க்கக் சென்ற என்னை, ஜேப்பியாரையும், அடி ஆட்சளையும் ஏவி அடிக்கச் சொன்னவர் ஜானகி, என்மீது திராவகத்தை வீசிக் கொலை செய்யச் சொன்னவர் ஜானகி, இவர்தான் தாயா, இவர்தான் பெண்ணா, இவர் நீதி குறித்துப் பேசலாமா” என்று அன்றைக்கு அவர் பேசியது, அன்றைக்கே மாலை முரசு பத்திரிகையில் கொட்டை எழுத்துக்களிலே வெளியாகி இருக்கிறது.

அதற்குப் பிறகு மாலை மலர் பத்திரிகையில், 10-4-1988 தேதியில் “ஜெயலலிதா கூட்டத்தில் போலீஸ் தடியடி; தடியடி கலவரத்திற்கு மூப்பனார் காரணம்— ஜெயலலிதா குற்றச்சாட்டு மூப்பனார் நடத்திய கூட்டத்தைவிட அதிகமான அளவு கூட்டம் எனக்கு வந்து இருக்கிறது, இதைக் கண்டு பொறாமை கொண்ட மூப்பனார் திட்டமிட்டு போலீசைத் தூண்டிவிட்டு எங்கள் தொண்டர்களைத் தடியால் காயப்படுத்தி இருக்கிறார்கள்; மக்களை விரட்டி அடிக்கிறார்கள், நாங்கள் மக்கள் ஆதரவைப் பெற்று ஆட்சி அமைப்போம்” என்று மூப்பனார் மீதே அன்றைக்கு 10-4-1988-ல் ஒரு குற்றம் சுமத்தப் பட்டு இருக்கிறது.

அதற்குப் பிறகு அவர்கள் திருச்சிக்குப் போகிற நேரத்தில் நள்ளிரவில் நடந்த சம்பவங்கள் மக்கள் குரல் பத்திரிகையில் 9-4-1988 தேதியில், “இன்னொரு கொலை முயற்சி— திருச்சிக்கு அருகில் நள்ளிரவில் சம்பவம். ஜெயலலிதா கார் மீது பஸ் மோதல். டிரைவர் கைது” என்று மக்கள் குரலில் வெளிவந்தது. எனவே மக்கள் குரலில் இது வேண்டுமென்றே தலைப்புப் போட்டு விட்டார்கள் என்று எண்ணக் கூடும். ஆனால் அந்த அம்மையார் அவர்களே, செல்வி ஜெயலலிதா அவர்களே, இல்லஸ்டிரேட்டட் வீக்லி பத்திரிகைக்கு ஒரு பேட்டி கொடுத்தார்கள், இல்லஸ்டிரேட்டட் வீக்லி, மே 1, 1988- அதிலே கேள்வி கேட்கிறார் நிருபர் அல்லது பத்திரிகை ஆசிரியரோ அல்லது துணை ஆசிரியரோ கேட்கிறார், I would like to first start off with your allegation that M.G.R. was poisoned. இது கேள்வி. எம்.ஜி.ஆர். விஷம் வைத்துக் கொல்லப் பட்டதாகச் சொல்கிறீர்களே? என்று அதிவிருந்து நிருபர் ஆரம்பிக்கிறார்,

அதற்கு அம்மையார் ஜெயலலிதா சொல்கிறார் “This was not a baseless allegation”, இது அடிப்படையற்ற குற்றச்சாட்டு அல்ல, உண்மையானது, That is why we demanded a probe அதற்காகத் தான் விசாரணை கேட்கிறோம். A Commission of Enquiry, we demanded, should be instituted by the Government. அரசால் இதற்கு ஒரு கமிஷன் ஆஃப் என்குயரி வைக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், நிருபர் கேட்கிறார். இன்னொரு விபத்தைப்பற்றி, திருச்சிக்கு அருகே நடைபெற்ற விபத்தைப் பற்றி, மக்கள் குரலில் செய்தி வந்ததே அந்த விபத்தைப் பற்றி இல்லஸ்டிரேட்டட் வீக்லி நிருபர் கேட்கும்போது “How in an accident? அது ஒரு விபத்து தானே என்று கேட்கிறார். ஆனால் ஜெயலலிதா சொல்கிறார் “Yes, by a private omni-bus. The owner of that omni bus is a close friend of Mr. Veerappan, R.M. Veerappan-” மிகவும் அழுத்தி வீரப்பன் என்று சொல்லிவிட்டு, மறுபடியும் ஆர்.எம். வீரப்பன் என்று சொல்கிறார். இப்படி ஜானகி

1990 மார்ச் 20]

[டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

அம்மையார் மீது, அருமை நண்பர் திரு. வீரப்பன் மீது, நம்முடைய அன்புக்குரிய திரு. மூப்பனார் மீது, தன் மீது நாக்குதல், கொலைக் குற்றம் ஆகிய செயல்களைப் புரிவதற்கு அவர்கள் எல்லாம் திட்டம் வகுத்தார்கள் என்று 1988-லிருந்து சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

இப்போது 'வால்-போஸ்டர்' எல்லாம் கிழிக்கலாமா? அதை அச்சடித்தவர்களை எல்லாம் கைது செய்யலாமா என்று நம்முடைய திரு. உசம்சந்த் கேட்டார். ஜனநாயகத்தில் எல்லா உரிமைகளும் தரப்படலாம். ஒரு பெண் இரவிலே தனியாக நடமாட உரிமை வேண்டும் என்று காந்தியடிகள் சொன்னார். பெண் தெருவில் நடமாடலாம். சுதந்திர நாட்டில்; ஆனால், நிர்வாணமாக நடமாட யாரும் அனுமதிக்க முடியாது; அதைச் சுதந்திரம் என்று நெதப் பெண்ணும் சொல்ல முடியாது. அதைப்போலத்தான் பத்திரிகைச் சுதந்திரமானாலும், சுவரொட்டிகள் ஒட்டும் சுதந்திரமானாலும்—அதிலே 'இந்திரா காந்தியைக்கொலை செய்ய முயற்சித்த கருணாநிதியே, புரட்சித் தலைவியையும் கொலை செய்ய முயற்சிக்கிறாயா?' என்று ஒரு சுவரொட்டி அச்சிடப்பட்டால், நீதிமன்றத்தை நாடுவதைத் தவிர நாங்கள் நிரபராத் என்று நிரூபிக்க எங்களுக்கு வேறு வழி என்ன இருக்கிறது என்பதை உள்ளம் என்று ஒன்று இருப்போர் சிந்திக்க வேண்டும். உள்ளம் இருக்கவேண்டிய இடத்திலே பள்ளம் மட்டுமே இருந்தால் அதைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. உள்ளம் என்று ஒன்று இருப்போர் சிந்திக்க வேண்டும். இப்படிப் பல சுவரொட்டிகளை அச்சடித்த பேர்கள், அந்த அச்சக உரிமையாளர்கள்—இவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதே அல்லாமல், வேறு அல்ல. எத்தனையோ சுவரொட்டிகள் அரசைக் கண்டித்து ஒட்டப்படுகின்றன. மறியல், ஆர்ப்பாட்டம், கண்டன ஊர்வலம் என்று அரசு அலுவலர்களால், மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களால் இப்படியெல்லாம் ஒட்டப்படுகின்றன. அந்தச் சுவரொட்டிகளை எல்லாம் அரசு தடுக்கவும் இல்லை; அந்த உரிமைகளைப் பறிக்கவும் இல்லை. குறிப்பிட்டு முதலமைச்சர் மீதே குற்றஞ்சாட்டி, சதி என்றும், கொலை முயற்சி என்றும் குற்றஞ்சாட்டி, அரசே திட்டமிட்டு இந்தக் கொலையைச் செய்ய முயன்றது என்றும் செய்திகள் வரும்போது அதை எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள முடியும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்—எனவே விசாரணை வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதிலும் இங்கே உள்ள மாநில நீதிபதிகளை எல்லாம் கூட நம்பவில்லை. சிதம்பரமும் திரு. மூப்பனாரும் கூட இங்கே உள்ள நீதிபதிகளை நம்பி தீர்ப்பை தீர்ப்புப் பெற்று இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த மாநிலத்திலுள்ள நீதிபதிகளை நம்பாமல் வேறு மாநில நீதிபதிகள் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதி வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். இன்னும் அதற்கு மேலேயுள்ள யாராவது, நீதிபதி வேண்டும் என்றாலும் நான் வைக்கத்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 20]

தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் 1988 ஆம் ஆண்டிலிருந்து எம்.ஜி.ஆரைக் கொலை செய்ய முயன்றது ஜானகி, தன்னைக் கொலை செய்ய ஜேப்பியார் மூலம் முயற்சித்தது, ஜானகி அம்மையார், வீரப்பன் தன் நண்பர் காரை மோதி கன்னைக் கொலை செய்ய முயன்றார் தாக்குதலுக்கு மூப்பனார்தான் காரணம் என்கின்ற இத்தனைக் குற்றச்சாட்டுகளையும், இன்றைக்குச் சொல்லப்படுகிற குற்றச்சாட்டுகளையும் சேர்த்து விசாரிக்க இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்து அமைகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு.எஸ்.டி. உகம்சந்த்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம்..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதிலே விளக்கம் எல்லாம் கிடையாது. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இதில் வாதத்திற்கு இடம் கிடையாது. உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு). முதலில் விதிமுறைகளைப் படியுங்கள். (குறுக்கீடு) விளக்கமே கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டேனே. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்பதால் இதற்கு இசைவு மறுக்கப்படுகிறது. (குறுக்கீடு) No further discussions. உட்காருங்கள்.

4. அறிவிப்புகள்

(அ) முன்பண மானியக் கோரிக்கைகளுக்கான, 1990-91, மொழிதல் (ஆ.இ)

11-00 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு 1990-91 ஆம் ஆண்டின் செலவிற்கான முன்பண மானியக் கோரிக்கைகளை பேரவையில் முன்மொழிவது குறித்து, மேதகு ஆளுநர் அவர்களிடமிருந்து கீழ்க்கண்ட செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது.

“In pursuance of Article 206 (2) read with Article 203 (3) of the Constitution of India I, P. C. Alexander, Governor of Tamil Nadu, hereby give my recommendation to the moving in the Tamil Nadu Legislative Assembly of the Demands for Advance grants during the year 1990-91.” (குறுக்கீடு)

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி உறுப்பினர் செல்வி ஜெயலலிதா அவர்களுக்கு மீனம்பாக்கம் அருகே ஏற்பட்ட விபத்தால் தமிழகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள நிலைக்குறித்து—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு இசைவு மறுக்கப்பட்டால், அது தொடர்பாக வேறு எந்தச் சந்தேகத்திற்கும் இடம் இல்லை என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

1990 மார்ச் 20]

திரு.எஸ்.ஆர். இராதா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கான முதலமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கம், திட்டமிட்டு எங்களைக் களங்கப்படுத்த வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலும், நீதி நிலைநாட்டப்பட வேண்டும் என்கிற அக்கறை இல்லாத நிலையை, நீங்கள் சுட்டிக் காட்டுவதாலும், அதற்கு சபாநாயகராகிய நீங்கள் துணை போகிற காரணத்தாலும், நாங்கள் கண்டித்து, வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

5. முன்பண மானியக் கோரிக்கைகள், 1990-91 செலவினக் கணக்கின்மீது வாக்கெடுப்பு.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கான முன்பண மானியக் கோரிக்கைகள் அடங்கிய 17-3-90 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற அறிவிப்பில், 2-ம் பக்கத்தில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள மானியக் கோரிக்கைகள், ஒவ்வொன்றிற்கும் இதரே குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள தொகைகளுக்கு மேற்படாத தொகையை 1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கான உடனடிச் செலவிற்கான மொத்தமாக ரூபாய் 1,266 கோடியே 52 லட்சத்து 30 ஆயிரத்திற்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு முன்பணமாக வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

நிறைவேற்றப்பெற்ற 1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கான முன்பண மானியக் கோரிக்கைகள்

ஏ. வருவாய்க் கணக்கில் செலவு

1990-91 ஆம் ஆண்டு உடனடிச் செலவுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள்.

கோரிக்கை.

(ரூபாய்
யிரத்தில்)

1. நில வரித் துறை—	7,42,19
2. மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை—	1,18,71
3. மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள்—நிருவாகம்—	1,28,99